

LUNDS
UNIVERSITET

“Fake it ‘till you make it”

En kvalitativ innehållsanalys av språkanvändningen i filmen Parasit

Gabriel Aas, John Ingeström och Peter Nguyen
MKVA22:4
Institutionen för kommunikation och medier
Lund Universitet
Handledare: Fredrik Edin
Examinator: Magnus Johansson

Sammanfattning

I den här studien utforskas hur makt uttrycks genom språket i den Sydkoreanska filmen Parasit. Likt andra populärkulturella fenomen producerar och reproducerar Parasit en bild av ett samhälle. I samband med det speglas interaktioner mellan individer och uttryck för hur deras relationer skapas. För att få en god förståelse för språkanvändningen i filmen Parasit görs en kvalitativ innehållsanalys av filmen för att avslöja de språkliga strategier som används i filmen. Analysen utgår från två teoretiska ingångar, Michel Foucaults maktteori och det retoriska elementet ethos. Ethos används för att få en förståelse för hur de språkliga strategierna ger karaktärerna trovärdighet. I analysen synliggörs flertalet exempel på hur filmen Parasit uttrycker makt genom språket. Detta genomförs genom observationer av tre utvalda scener innehållandes interaktion mellan filmens olika karaktärer.

Nyckelord: *populärkultur, makt, Foucault, språkanvändning, ethos, Parasit*

Titel: *“Fake it ‘till you make it”* - En kvalitativ innehållsanalys av språkanvändningen i filmen Parasit

Författare: Gabriel Aas, John Ingeström och Peter Nguyen, författad vid institutionen för medie- och kommunikationsvetenskap, Lunds Universitet vårterminen 2020.

Innehållsförteckning

1. Inledning - 3
 - 1.1 Bakgrund - 3-4
 - 1.2 Syfte och frågeställning - 4
 - 1.3 Tidigare forskning - 4-6
2. Teoretiska perspektiv - 6
 - 2.1 Michel Foucault - 6-8
 - 2.2 Retorik - 8-10
3. Metod - 10
 - 3.1 Kvalitativ innehållsanalys - 10
 - 3.2 Tillvägagångssätt - 11
 - 3.3 Urval - 11-12
 - 3.4 Material - 12-13
 - 3.5 Metodkritik - 13
4. Analys och resultat - 14
 - 4.1 Resultatsammanfattning - 14-15
 - 4.1.1 Scen ett - 14
 - 4.1.2 Scen två - 14
 - 4.1.3 Scen tre - 15
 - 4.2 Analys 15-23
 - 4.2.1 Kunskap - 15-17
 - 4.2.2 Diskurs - 17-21
 - 4.2.3 Passivitet - 21-23
5. Slutsats och avslutande diskussion - 23
 - 5.1 Slutsats - 23-24
 - 5.2 Avslutande diskussion - 25
6. Referensförteckning - 26-27
 - 6.1 Tryckta källor - 26-27
 - 6.2 Digitala källor - 27-28
7. Bilagor - 28
 - 7.1 Bilaga 1 - Karaktärsregister - 28

1. Inledning

1.1 Bakgrund

Kim Ki-Taek visar en bild från sjukhuset på honom med en dam i bakgrunden; “Madame, den här damen bakom mig, är det?”, “Det är vår hushållerska!”, “Så det är sant, vad sorgligt”. “För några dagar sedan gick jag på mitt årliga läkarbesök, jag tog en selfie till min fru och där satt hon bakom mig. Hursomhelst, jag försökte inte tjuvlyssna, er hushållerskas röst är ganska hög vet du?”, “Jag förstår, det är okej, berätta för mig, okej?”, “Hon sade att hon är diagnostiserad med aktiv tuberkulos och hon skrek i telefonen, så arg att hon knappt kunde kontrollera sig själv”, “Tuberkulos?....”, “Det är sant, hon ringde någon som sade att hon är smittad av tuberkulos”, “Får folk fortfarande tuberkulos?”, “Jag såg på internet att Korea har högst andel Tuberkulospatienter av alla OECD länder, men fortfarande arbetar hon på som om inget är fel, med en ung son som Da-Song i huset”.

I detta samtal från minut 41.05 till minut 43.00 i filmen Parasit mellan fadern i familjen Kim, Ki-Taek, och mamman i familjen Park, Choi Yeon-gyo, ser vi hur Ki-Taek använder språkliga strategier för att lura Yeon-gyo att deras hushållerska har fått tuberkulos fast hon inte har det. Scenen är ett exempel på hur språkliga verktyg kan användas för att manipulera. Det vi vill göra i vår uppgift är att belysa de faktorer som gör att språk är ett sådant kraftfullt verktyg för maktutövande om det används på rätt sätt.

Språk är en central del för nästan alla personers vardag. Det är vad som tillåter oss att kommunicera med varandra och det går säkerligen att påstå att människan inte hade utvecklats till det vi är idag utan det. Det tillåter oss exempelvis att uttrycka oss, skapa relationer, dela information och diskutera lösningar på eventuella problem. Det intressanta med språk är inte bara att vi uttrycker det vi vill utan även hur vi uttrycker det. Olika sätt att uttrycka samma sak kan påverka hur mottaglig mottagaren är för budskapet och till och med ändra mottagarens åsikter eller känslor kring ett ämne (NE, Språk, 2020). Dessa språkliga strategier spelar en roll i att bilda människors åsikter och verklighetsuppfattningar vilket vi anser gör det till ett väldigt viktigt och intressant ämne.

Vår världsbild kan inte anses vara objektiv, den är präglad av våra sociala och kulturella erfarenheter. Våra världsbilder och vårt beteende i det vardagliga livet avspeglas i populärkulturen och samtidigt formar även dessa texter vår verklighetsuppfattning . Populärkultur är något som stora delar av världens människor konsumerar, således påverkas individens verklighetsuppfattning i valet av populärkulturella verk (Lindgren, 2019:54f). Med utgångspunkt av detta blir det därför intressant att studera språkanvändning i ett samtida populärkulturellt fenomen.

1.2 Syfte och frågeställningar

Studiens syfte är att granska språkanvändningen i filmen *Parasit* för att belysa olika språkliga strategier som används för att utöva makt. Mer specifikt undersöks detta genom att studera tre scener i filmen där syftet med språkanvändningen är att sätta sig i en maktposition. Vi valde att använda oss utav en kvalitativ innehållsanalys just för att den metoden lämpar sig bäst för vår studie.

För att uppfylla studiens syfte utgår vi från följande frågeställningar:

1. *Vilka språkliga strategier används i filmen Parasit för att skapa trovärdighet och i vilket syfte?*
2. *Vilken betydelse har språket för maktrelationerna mellan karaktärerna?*

1.3 Tidigare forskning

Amy Taubin har i artikeln *A house divided* skrivit om *Parasit*s regissör Bong Joon Ho och hans bakgrund. Hon vill med artikeln utreda denna och undersöka vilka underliggande faktorer som kan finnas till grund för filmen och dess budskap. Följande citat beskriver artikelns innebörd "*Problemet är förhållanden mellan extrem ekonomisk ojämlikhet, förhållandet mellan chef och arbetare är nödvändigtvis parasitiskt, men vem som är parasiten beror på perspektivet*". Alltså beskriver och analyserar Amy Taubin i artikeln hur familjen som tillhör en lägre social klass använder sig av språket för att ta sig in som arbetare hos familjen som tillhör en högre samhällsklass. Således är språket centralt, då de genom olika sociala situationer sätter sig i en viss maktposition till den andra familjen (Amy Taubin, 2019).

I artikeln *KILLING THE HOST: Class and Complacency in Bong Joon-ho's Parasite*, beskriver Laurence Barber den delen av filmen där Ki-woo blir erbjuden rollen som privat engelsklärare hos sonen i familjen Park. Det är scenen som hon anser vara direkt avgörande för filmens handling. Ki-woos syster Ki-Jeong övertalar honom att ljuga om sina tidigare erfarenheter, en universitetsutbildning i engelska. Vilket ger Ki-woo en större chans att få arbetet och han kan använda sig av språket som en central del för att manipulera familjen Park. Vidare så fortsätter efterföljer lögnerna via språket fortsätter där även syster Ki-Jeong, lyckas erövra en position hos familjen. Ki-woo ljugar om kunskaper inom konst, det ökar hennes chans till en roll som privat konstlärare åt sonen i familjen Park. Enligt artikeln är alltså ett speciellt användande av språket direkt nödvändigt för att familjen Kims medlemmar ska få anställningar hos familjen Park (Laurence Barber, 2019).

I artikeln *THE ROLE OF THE POLITICAL LANGUAGE IN EXPLAINING THE WORLD*, har Olga Dutu utrett språkets betydelse för att en individ skall bli framgångsrik inom politiken. Artikeln utreder hur mycket språket betyder inom politiken, verbal som ickeverbal. Dutu menar i artikeln att språket är en utgångspunkt för att individer skall få förtroende för en viss politiker. Följaktligen kan egentligen alla bli politiker, så länge de bara använder sig av rätt språk när de talar inför sin publik. Således är artikeln intressant ur det perspektivet att den även utgår från språket som en vital del. Språket anses vara viktigt för individer att ta sig framåt i livet och för att ta sig till högre maktpositioner i samhället (Olga Dutu, 2011).

I artikeln *Language, immigration, and identity: An analysis of the discourses of the Finns Party* har Marika K Criss undersökt det populistiska partiet Sannfinländarna och hur de har fått så stor makt sedan år 2011. Marika K Criss hävdar i artikeln att deras politiska språk är en viktig del av deras framgång. Deras förmåga är enligt artikeln att tala till finländare som är arga på sin egen livssituation och sedan skyller sina problem på invandringen och på så vis sätta sig i maktposition (Marika K Criss, 2020).

Studiens syfte är att belysa de faktorer som gör att språk är ett sådant kraftfullt verktyg för maktutövande om det används på rätt sätt. Vår studie bygger vidare på det tidigare forskning belyser, som handlar om språket som en central del för att uttrycka makt. Vår studie bidrar till att utveckla och utvidga tidigare forskning inom området. Vår studie i kombination med tidigare forskning kan hjälpa människor att få en större förståelse för hur populärkulturen i stort gestaltar maktutövande via språkanvändning. Framtida forskning kan vara att undersöka andra populärkulturella verk, förslagsvis inom andra genrer. Således undersöks språkanvändningen i ett större perspektiv och kan generera ett mer precist slutresultat för hur populärkulturen skildrar språkanvändningens betydelse för makt.

2. Teoretiska perspektiv

2.1 Michel Foucault

Michel Foucault ser inte makt som mätbart utan menar att den kommer till uttryck i olika handlingar och praktiker när människor interagerar med varandra. Detta innebär att det är lättare för människor att utöva makt om de är högt respekterade och besitter kunskaper om sociala normer i samhället. Kopplingen mellan makt och kunskap är parallella begrepp enligt Foucault, alltså är de beroende av varandra. Denna kunskap om normer, rådande diskurser och diverse praktiker är därför en grund för maktutövande medan den i sin tur även ger kunskap (1983:16f).

Makt enligt Foucault är inte är något som kan förvärvas, fräntas, delas eller någonting som man behåller eller låter sig gå ur händerna. Makt utövas från många håll och i ett växelspel mellan ojämlika och rörliga relationer. Foucaults definition av makt sprunget ur ett förkastande av att se på makten som något substantiellt. Foucault menar att den varken är en substans eller en egenskap hos en substans (2002:103). Makten kan inte förstås som en individs eller en social grups privilegium, egenskap eller resurs. Utan är istället en relation mellan människor. Makten är i egenskap av det oformliga men ändå förenade, som finns bortanför oss och vi inte har del av, den existerar inte. Det enda som finns är en mångfald maktrelationer (Foucault, 2002:103).

Utgångspunkten för Foucaults maktteori är att alla individer kan använda sig av makt i språket oberoende av tidigare förutsättningar såsom socioekonomiska, etnicitet, tidigare relationer och genus. Följaktligen menar han att makt inte tillhör en institution eller en social grupp med rätta förutsättningar. Alla individer kan, trots deras tidigare förutsättningar, använda sig av makt och uttrycka det via språket (2002:103f).

Vidare så beskrivs maktrelationen mellan människorna som ett styrkeförhållande, alltså ett förhållande mellan två individer eller mellan två olika sociala grupper. Foucault menar att vi ständigt är i makten, den går inte att härleda till en specifik institution utan den bör förstås av en mängd styrkeförhållanden som präglar det område där den verkar. Foucault lämnar begreppet styrkeförhållande odefinierat, eftersom att det finns en poäng i att inte i förväg avgränsa hur ett styrkeförhållande är eller måste vara beskaffat (2002:103f).

Genomgående för Foucaults maktteori är användandet av ordet diskurs. Det kommer från ordet diskursiv analys, som enligt Foucault betyder en enhet av sekvenser eller tecken, som utförs via uttalanden. Vidare så redovisar Foucault för diskurser bestående av olika maktförhållanden som genom kamp producerar en sanning för ett visst samhälle vid en viss tidpunkt. Följaktligen påverkar dessa styrkeförhållanden och kampen om diskurser vårt sätt att tänka, tala och skriva om ett visst ämne (1980:131). Språket är enligt Foucault en central del i diskursernas kamp och det verktyg vi använder oss av för att konstruera diskurser samt vår uppfattning av verkligheten. Följaktligen kan språket, alltså vad och hur det sägs befästa och undergräva olika maktrelationer (2002:110f).

Makt enligt Foucault fungerar som mest effektivt när den ej direkt behöver användas. Den skapar inte enbart synliga effekter utan är även central för att förklara frånvaron av konflikter. Makt ger inte enbart synliga effekter utan även en förståelse för passivitet (1983:212ff). Alltså fungerar makten som bäst när en individ frivilligt eller spontant agerar på ett visst sätt utan att makt direkt behöver utövas. Utifrån Foucaults teori går det att förklara med att maktrelationer alltid är i förändring samt att de konstant agerar med andra maktrelationer, som i sin tur kan antingen förstärka, förändra eller försvaga maktrelationer.

Han hävdar även att makt alltid innefattar en dimension av motstånd, det betyder att det därför alltid finns en möjlighet till att påverka dessa maktrelationer. Däremot, när motståndet inte förekommer, manifesteras en annan dimension av motståndet. Det vill säga passivitet och då skiftas styrkeförhållandet och den motsatta parten vare sig, individ eller grupp, erhåller makten i kontexten (1983:217) Rent praktiskt så kommer Foucaults teorier att användas för att få en förståelse för vilka språkliga strategier som används i filmen *Parasit*. Vi har valt att titta på hur karaktärerna agerar i olika sociala situationer, agerar de exempelvis passivt så undersöks huruvida detta är ett sätt för att styrka maktpositioner eller ej. Med utgångspunkt av Foucaults teori kan vi även utreda för hur kunskap om normer, diskurser och annat kan hjälpa individer till att uttrycka makt.

2.1 Retorik:

För att få ytterligare förståelse för vilka språkliga strategier som används i *Parasit* kompletteras Foucaults teorier med retorik som en teoretisk ingång där det retoriska elementet ethos är i fokus för vår analys. Retorik är läran om talekonsten, alltså konsten att övertyga andra individer. Retorik innefattar tre centrala element, logos, pathos och ethos (NE, Retorik, 2020).

Jostein Gripsrud skriver i boken *Mediekultur och mediesamhälle* att logos-elementet innebär att en aktör tillämpar förnuftsbaseade och intellektuella övertalningsmetoder för att erhålla allmänhetens förtroende. Vilket innebär att aktören väljer att presentera statistik, fakta eller annat bevismaterial för att erhålla allmänhetens förtroende (2011:211). Vidare skriver Gripsrud i boken *Mediekultur och mediesamhälle* att pathos-elementet utgår från att en aktör tillämpar känsloladdade budskap i sin kommunikation, vilket görs för att beröra allmänhetens emotionella sidor. Pathos-elementet kan exempelvis användas avsiktligt för att uttrycka rädsla, oro eller väcka ilska i ett försök att beröra allmänheten på ett personligt plan i anslutning till de frågor som en aktör väljer att framföra (2011:212).

Ronald D. Smith skriver i boken *Strategic planning for public relations* att ethos-elementet utgår från hur trovärdig en aktör uppfattas av allmänheten. Allmänna omdömet och ryktet om en aktör är betydelsefulla faktorer, som kan avgöra hur allmänheten väljer att tolka aktörens budskap. Ett gott rykte för aktören ökar chanserna att aktören har goda förutsättningar till att allmänheten accepterar och stödjer aktörens resonemang och ställningstagande i olika sakfrågor (2013:178).

Michael Bosetta skriver i artikeln *Fighting fire with fire: Mainstream adoption of the populist political style in the 2014 Europe debates between Nich Clegg and Nigel Farage* att ethos-elementet främst går att relatera till talarens auktoritet och elementets innebörd har en direkt anknytning till hur allmänheten förhåller sig till aktören i fråga. Ronald D. Smith skriver i artikeln *Strategic planning for public relations* att tillvägagångssättet en aktör utövar för att främja sin trovärdighet hos allmänheten kan exempelvis vara att aktören väljer att berätta om sig själv, om sin personlighet, erfarenheter, yrkestitel eller utbildning (2014:721).

Ronald D Smith skriver vidare att det sammanhanget gäller för aktören att framhäva anledningar till varför allmänheten skall lita på aktören i fråga. Författaren skriver vidare att i relation till ethos-elementet handlar det om att trovärdigheten för aktören ökar om allmänheten är medvetna om vem aktören är samt vad aktören representerar. Vidare skriver Ronald D. Smith att aktören för att spä på sin trovärdighet anpassar sin retorik i förhållande till de samhällsgrupper aktören vänder sig till. Samhällsgrupp är synonymt med samhällsklass och betyder att individer delas upp i olika grupper utifrån deras ekonomiska och sociala förutsättningar. Aktörens karisma och hur aktören väljer att uttrycka sina resonemang, blir faktorer aktören behöver vara väl medveten om (2013:178, 179 & 182).

Ronald D Smith skriver även att en individ kan ha ett väldigt gott tillförlitligt bevis för sitt resonemang, men om inte allmänheten anser att aktören är tillräckligt trovärdig så finns det farhågor att allmänheten inte väljer att tro på aktörens budskap trots att aktören utgår från ett tillförlitligt material för sina resonemang Ronald D Smith rekommenderar att en aktör bör inspirera och förmedla en god framtidstro kring de visioner aktören väljer att framföra. Författaren skriver dock att förtroendet gentemot aktören kan öka om aktören är kunnig eller

påläst kring de ämnen aktören belyser i sina resonemang. Allmänhetens förtroende gentemot aktören spelar, med andra ord en avgörande roll för hur effektiva aktörens resonemang blir (Smith, 2013:178, 179 & 182). Ethos-begreppet kommer vara det centrala för vår analys ur retoriken. Då detta ger oss en större möjlighet att tydliggöra hur de språkliga strategierna i enlighet med Foucaults teori ger karaktärerna trovärdighet, när de agerar som aktörer i olika sociala situationer.

3. Metod:

3.1 Kvalitativ innehållsanalys:

För att undersöka vilka språkliga strategier som används i *Parasit* utifrån Foucaults maktteori har vi valt att använda oss av en kvalitativ innehållsanalys av symptomatisk läsart. Just för att en kvalitativ innehållsanalys tillåter oss att studera textens underliggande betydelse.

I boken *Metodbok för medievetenskap* skriver Helge Östbye, Karl Knapskog, Knut Hellan och Leif Ove Larsen att en kvalitativ innehållsanalys studerar textens underliggande betydelse och den symptomala läsningen i sin tur ser texten som ett uttryck för dess dolda innebörd. Detta till skillnad från en kvantitativ innehållsanalys, vilket enbart låter oss studera textens manifesta innebörd (2003:64f). En kvantitativ innehållsanalys ger oss därmed inte de verktyg vi behöver för att studera innebörden av språkanvändningen i filmen *Parasit*.

I vår innehållsanalys kollar vi på direkta och indirekta innebörder av texten. Vi kan genom att använda oss av en kvalitativ innehållsanalys studera grundläggande språkstrukturer och karaktärernas språkanvändning i *Parasit* och således besvara våra frågeställningar. I boken *Metodbok för medievetenskap* skriver Helge Östbye, Karl Knapskog, Knut Hellan och Leif Ove Larsen också att det inte finns någon klar mall för en kvalitativ textanalys, men att det kräver en teoretisk grund (2003:63). Vår valda teoretiska ingång ger oss möjlighet att utifrån den göra en innehållsanalys och jämföra dessa med Foucaults teori och definition av det som kallas för språkligt användande utifrån hans definition av makt i sociala samspel. Således får vi en bättre bild av hur *Parasit* porträtterar språkanvändande som en del för att öka sitt styrkeförhållande till en annan människa.

3.2 Tillvägagångssätt:

Vi har valt att bryta ner filmen till tre utvalda scener. När vi såg hela filmen var det just dessa tre scener som vi tyckte mest tydligt uppvisade interaktioner mellan karaktärerna och där makt kommer till uttryck i språkanvändningen. Genom att titta på dessa tre scener kan vi sedan bryta ner filmen i mindre beståndsdelar utan att förlora helhetsbilden. Vi vill som vi tidigare nämnt undersöka språkanvändningen i *Parasit* för att titta på vilka språkliga strategier som används av karaktärerna för att styrka deras maktpositioner.

För att på ett optimalt sätt analysera språkanvändningen i filmen *Parasit* har vi valt ut ett antal frågor som vi utgår från när vi studerar de utvalda scenerna vilket tydliggör scenens innehåll och dess betydelse för hela filmens språkanvändning. Stuart Hall fastställer i boken *Representation* tio frågor som kan ställas till en medietext för analys. Frågorna är ställda och anpassade till tavlan *A clinical Lesson at La Salêtrière*. Följaktligen har vi behövt omformulera dem och anpassa till våra valda frågeställningar (2013:18).

Följande frågeställningar har valt till den kvalitativa innehållsanalysen:

1. *Vem har kontroll över diskussionen i scenen?*
2. *Hur används språket för att övertyga i scenen?*
3. *Hur används lögn för att övertyga i scenen?*
4. *Vilka strategier utöver det talade språket används i scenen för att övertyga?*

Dessa metodfrågor möjliggör för oss att studera de språkliga strategierna som är återkommande för scenerna. Utifrån svaren på metodfrågorna kan vi sedan göra en slutsats för språkanvändningen i *Parasit* från Michel Foucaults teori om makt.

3.3 Urval:

I boken *The good research Guide: For small-scale Research Projects* har forskaren Martyn Denscombe skrivit om urvalsprocessen ändamålsenligt urval. Urvalsmetoden innebär att man kan få ut bästa möjliga information genom att välja det material som är mest lämpat för studien. Denscombe menar på att man bör handplocka ett urval baserat på dess relevans för forskningsprojektet och baserat på dess kunskap eller erfarenhet inom området. Forskarna

väljer de objekt som man känner till sedan tidigare och som man tror kan ge största möjliga värde (2014:225ff). Vi har alla tre sett filmen innan vi genomförde vår analys av de tre scenerna. Vi var innan uppsatsarbetet alla tre intresserade av hur makt uttrycks via språket. Vi ville därför genomföra en analys utifrån det samt applicera det på ett populärkulturellt verk, då vi konsumerar mycket populärkultur i vårt vardagliga liv.

Vi fann de återkommande språkliga strategierna i Parasit särskilt intressanta och hur dessa används för att utöva makt. De återkommande språkliga strategierna får anses vara en motivering till valet. Målet är att med hjälp av en analys av Parasit få en bild av hur ett samtida uppmärksammat populärkulturellt verk skildrar språkanvändning i maktsyfte. De utvalda scenerna genererar alltså som mest information om de återkommande språkliga strategierna. Vi kan med utgångspunkten av scenerna göra en slutsats för hela filmens språkanvändning.

Vidare motiveringen av valet Parasit är att den är kritikerrosad, prisbelönt och att den är den första icke-engelskspråkiga film som tilldelats en oscar för bästa film, därav fått stor uppmärksamhet i västvärlden. Med tanke på Parasits stora framgångar och dess genuina stil förutspår vi att filmen kommer bli ett historiskt populärkulturellt verk och därmed att många kommer se den. För många är populärkultur en av de enda informationskällor som de konsumerar. Detta betyder att populärkulturella verk har makten att påverka ett stort antal personer och deras bild av verkligheten vilket är en anledning till varför vi anser att det är något som är intressant och viktigt att analysera.

3.4 Material:

Filmen är regisserad och skriven av den sydkoreanske regissören Bong Joon-ho. Genom filmen får man följa familjen Kim som bor i en liten källarlägenhet. Familjen består av pappan Ki-taek, mamman Chung-sook, dottern Ki-jeong och sonen Ki-woo. De har ett lågbetalt arbete där de viker och säljer pizzakartonger.

Saker förändras när sonen Ki-woo:s kompis Min-hyuk tipsar honom om tjänsten som privat engelsklärare hemma hos den välbärgade familjen Park för att undervisa deras dotter Da-hye.

Ki-woo låtsas vara en universitetsstudent i engelska för att öka förtroendet och bli anställd hos familjen Park. Han får anställningen och börjar arbeta hos familjen. Ki-Woo försöker hjälpa sina övriga familjemedlemmar till att också få arbete hos familjen Park, dels genom att sprida rykten som får annan personal sparkad och dels genom att ljuga om deras tidigare erfarenheter och deras egentliga relation till varandra.

Dottern Ki-jeong börjar arbeta som privat bildlärare åt sonen i familjen Park, mamman Chung-sook som hushållerska och pappan Ki-taek som familjen Park:s privatchaufför. Familjen Kim börjar alltså mer och mer infiltrera sig hos den välbärgade familjen och det blir desto viktigare att dölja deras egentliga identiteter och bakgrund. Vidare i filmen följer en rad chockartade händelser som har till följd att familjen Kim allt mer närmar sig att bli avslöjade.

3.5 Metodkritik:

Likt andra individer i dagens samhälle påverkas vi av de rådande diskurser som producerar en bild av det samhälle vi lever i. Utifrån denna utgångspunkt är det enligt oss viktigt att vi synliggör oss själva genomgående för hela uppsatsen. Vi har därför i inledningen av uppsatsen och i teoridelen redovisat tydligt för det teoretiska ramverk vi utgår från och varför det är relevant att applicera Foucaults teorier på Parasit. Vidare har vi även motiverat vårt val av metod, tillvägagångssätt och varför vi valde filmen Parasit. Genom detta skapar vi en transparens, vilket tydliggör studiens syfte, perspektiv och begränsningar för läsaren.

Det är också relevant att ifrågasätta vårt val av kvalitativ innehållsanalys som enda metod. När vi genomför innehållsanalysen är det viktigt att ha med sig att det vi bedömer också kommer påverkas av våra egna erfarenheter, kulturella som sociala. Vi tre författare kommer därför säkerligen att ha olika bild av de valda scenerna och därför valde vi att sitta tillsammans och diskutera dessa. Vi hade kunnat riskera att få ett för subjektivt perspektiv om vi hade suttit enskilt. Följaktligen tittade vi på scenerna och ställde frågor som vi besvarade gemensamt. En annan viktig aspekt är att vi genomgående har betonat att vår analys av Parasit enbart säger något om en del av populärkulturen. Vårt arbete är således inte på något sätt generaliserbart av hela populärkulturen och vi kan inte uttala oss om något om den generella bilden populärkulturen ger av språkanvändning i maktsyfte.

4. Analys/Resultat

4.1 Resultatsammanfattning

4.1.1 Scen ett - (19.30-22.02):

Sonen i familjen Kim, Ki-woo, föreslår efter en tids arbete hos familjen Park för mamman Yeon-gyo, att anställa en bildlärare åt hennes son, Da-song. Hon heter enligt Ki-Woo Jessica och är uppvuxen i Chicago men har nyligen flyttat tillbaka till Sydkorea. Alltså skapas dottern i familjen Kim Ki-jeongs nya persona Jessica som ska ge henne en anställning hos familjen Park. Jessica är enligt honom en tidigare klasskamrat till en av Ki-woos kusiner och hon har en universitetsexamen i konstvetenskap och psykologi från ett universitet i delstaten Illinois, USA. Scenen fortsätter med att barnen i familjen Kim förfalskar dokument som understödjer Jessicas tidigare erfarenheter och meriter, bl.a ett referensbrev från universitetet i Illinois. Scenen fortsätter med att de går in på familjen Parks trädgård och genomför en repetition över Ki-jeongs persona Jessicas historia. Detta efterföljs av att Yeon-gyo öppnar dörren och släpper in Ki-woo och Ki-jeong. Väl inne hos familjen Park hålls en kortare arbetsintervju för Jessica, innan hon får en genomgång av huset.

4.1.2 Scen två - (26.30-29.00)

Ki-jeong ber efter en tids arbete hos familjen Park om att få prata med Yeon-gyo om Da-songs beteende. Da-song som precis som haft en lektion med Ki-jeong bugar artigt innan han går iväg. Ki-jeong inleder med att berätta att hon upptäckt något i Da-songs målning som hon vill diskutera. Mitt under diskussionen kommer hushållerskan Gook-Moon-gwan som direkt blir avvisad av Ki-jeong. Ki-jeong pekar på ett svart hörn, hänvisar till hennes utbildning när hon berättar att det kallas för den "schizofrena zonen" och tyder på ett upplevt trauma. De tittar sedan på hans andra målningar och ser att det svarta hörnet är återkommande. Ki-jeong frågar sedan Yeon-gyo om Da-songs upplevt något trauma. Yeon-gyo börjar gråta och säger att hon inte vill prata om det. Ki-jeong ber henne lugna ner sig och säger att det är en ingång till Da-songs sinne. Ki-jeong förklarar då att det kommer krävas fyra stycken möten per vecka och att det inte längre handlar om konstlektioner, utan att det nu är terapi och därför kommer hennes priser vara väldigt höga. Mamman bekräftar att det inte är några problem alls. Scenen avslutas när ett elektroniskt ljud plingar och mamman säger att pappan är hemma varpå hon torkar sina tårar och går och möter Dong-Ik.

4.1.3 Scen tre - (41.25-43.00)

Kontexten till den här scenen är att familjen Kim vill få hushållerskan Gook Moon-gwang sparkad så att mamman i familjen Kim, Chung-sook, kan ta över arbetet. Familjen Kim har fått veta att Gook Moon-gwang är allergisk mot persikor och utnyttjar detta genom att plantera persikoextrakt vilket ska ge henne allergiska reaktioner. Pappan i familjen Kim, Ki-taek som kört hushållerskan till sjukhuset påstår för Yeon-gyo att han råkade höra att hushållerskan blivit smittad av tuberkulos. Scenen som vi ska analysera är alltså när Ki-taek ska berätta om det här scenariot, som de har målat upp, för Yeon-gyo. Den här scenen växlar mellan familjen Kims enkla bostad där Ki-taek går igenom det till synes välarbetade manuset med sin familj och därefter den faktiska diskussionen med Yeon-gyo.

4.2 Analys

Vid studerandet av filmen märkte vi att tre olika teman, som går att koppla till Michel Foucaults teori om makt, var återkommande för scenernas händelseförlopp dvs kunskap, passivitet och diskurs. Vi har därför valt att strukturera analysen tematiskt och har identifierat återkommande teman som vi sedan utgår från i vår analys. Vi märkte även vid studerandet av scenerna att delar av det som händer i scenerna går med fördel att analysera utifrån det retoriska elementet ethos. Ethos-elementet används följaktligen som ett komplement till analysen utifrån Foucaults maktteori just för att få en större förståelse för händelseförloppet i scenerna och hur språkliga strategier används i scenerna för att karaktärerna skall agera trovärdigt och således stärka sina maktpositioner.

4.2.1 Kunskap

Som tidigare nämnt, under teoretiska perspektiv, betonar Foucault kopplingen mellan makt och kunskap då han beskriver dessa begrepp som parallella (1983:16f). Vid studerandet av scenerna såg vi flera exempel på hur kunskap som språklig strategi används ur ett maktsyfte. I analysen om kunskap som språklig strategi blir det även av stor vikt att benämna ethos-elementet, mer specifikt trovärdighet, för att det förstärker familjen Kims förmåga att uttrycka makt. Återkopplande till teoretiska perspektiv handlar ethos-elementet om att det i sammanhang gäller för aktörer att framhäva anledningar till varför allmänheten ska lita på aktören i fråga, aktörens trovärdighet ökar om allmänheten är väl medvetna om vem aktören

är samt vad aktören representerar, samt att aktören anpassar sin retorik i förhållande till samhällsgruppen aktören tilltalar (Smith, 2013:178, 179 & 182).

Kunskapen om hur familjen Kim ska bete sig som underordnade gör att familjen Park ger dem tillit och respekt vilket därmed ger dem makt. Denna roll som underordnad innefattar exempelvis att inte uttrycka sina egna värderingar och åsikter utan snarare endast ge dem kunskap och samtidigt betona att det är familjen Park som har makten att göra det slutgiltiga beslutet. Detta ser vi exempelvis i scen tre när pappan i familjen Kim, Ki-Taek, informerar mamman i familjen Park, Yeon-gyo, om hushållerskans påstådda tuberkulos utan att lägga några värderingar vid hushållerskans beteende eller vad Yeon-gyo bör göra med informationen. Kontexten är att Ki-taek ber att få prata med Yeon-gyo där han förklarar att han överhört hushållerskans samtal med en läkare om sin tuberkulos. Ki-taek tar även upp att det är riskabelt för deras unga son att vistas i samma hus som den tuberkulosmittade hushållerskan. På detta sätt presenterar Ki-taek all information utan att själv dra slutsatser eller yttra sina åsikter. Detta gör att Yeon-gyo själv får dra slutsatsen att sparka deras hushållerska vilket ger henne intrycket att hon själv har makten att ta det sista beslutet.

Även i scen ett ser vi exempel på detta då sonen i familjen Kim Ki-woo rekommenderar sin syster, Ki-Jeong. Först tar Ki-woo upp ämnet genom att observera Da-songs tavlor och påstår att han eventuellt är ett kreativt geni. När Yeon-gyo senare tar upp att de har försökt anlita bildlärare som inte varit professionell så informerar Ki-woo om "Jessica" som alltså är hans syster. Ki-woo har efter en tids arbete hos familjen Park i enlighet med ethos-elementet en hög trovärdighet, då familjen Park tror att de vet vem han är och vad han representerar (Smith, 2013:178, 179 & 182). Eftersom att Ki-woo har hög trovärdighet litar de på hans omdöme och hans rekommendationer har ett stort inflytande på familjen. Denna uppbyggnad för samtalet framåt på ett väldigt naturligt sätt vilket stärker bilden av att Ki-woo endast vill informera och hjälpa. Här använder Ki-woo sin kunskap om passivitet som ett sätt att få Yeon-gyo att föra diskussionen framåt och därmed uppleva att hon har makten. Han inväntar ofta en respons från Yeon-gyo vilket gör att hon upplever sig att hon har kontroll över konversationen.

I scen två ser vi även hur kunskap kan användas för att få auktoritet och respekt av folk. Ki-Jeong är medveten om att bilden, som Yeon-gyo har fått av henne, som väldigt kunnig och professionell på grund av hennes påstådda meriter, är den som Ki-Jeong agerar efter. Först och främst är hon väldigt målinriktad och bestämd med vad hon säger. Detta stärker bilden av att hon vet vad hon håller på med och har gjort det förr. Scenens kontext är att Ki-jeong ber Yeon-gyo sätta sig ner. Hon tar sedan fram Da-songs teckningar och pekar på en svart hörn och förklarar att detta påvisar psykiska trauman. Mamman blir förskräckt och tittar på hans andra teckningar och inser att svarta hörnet är återkommande. När Ki-jeong berättar för mamman om de svarta hörnen i Da-songs teckningar så stärker det ytterligare bilden av hennes kunskap inom ämnet. Hon lyfter något som mamman aldrig hade tänkt på, även om vi inte får veta om denna iakttagelse är ett faktiskt fenomen eller ett påhitt. Genom hennes sätt att agera och hennes intryck av kunskap inom konst stärker hon den godtyckliga bild hon fått av mamman och resultatet blir att hon direkt får anställning som sonens bildlärare samt får hög trovärdighet och respekt.

Något som är genomgående för filmen är hur de alltid är välklädda trots deras ekonomiska bakgrund. Detta i kombination med deras sätt att prata och uppföra sig gör att de framstår som mer professionella och därmed blir mer respektingivande. Även detta grundar sig i familjen Kims kunskap om normer hos den högre samhällsklassen som de använder på ett sätt som både direkt och indirekt ger dem makt. Familjen Kim anpassar alltså sin beteende och utseende utifrån vilken samhällsklass de tilltalar, deras kunskaper om normer och värderingar av en familj som tillhör en högre samhällsklass. Detta bidrar till deras trovärdiga trovärdighet. De spelar roller med fina bakgrunder och med bra utbildningar samt goda ekonomiska förutsättningar, vilket ökar familjens Parks tro om att de vet vilka familjen Kim är och att de tillhör en liknande samhällsklass som deras egen. Deras förändring av beteende tydliggörs av skiftandet mellan scenerna när man först får se hur familjen Kim tilltalar familjen Park och sen får se jargongen familjen Kim emellan, vilket har stora skillnader.

4.2.2 Diskurs

Foucault har en teori om diskurser som innebär att kampen om diskurserna och kampen mellan diskurserna emellan skapar verklighetsuppfattningar. Språket är en central del av diskursernas kamp och det som konstruerar och fortskrider rådande diskurser (1980:131). Analysen av diskursbegreppet i Parasit kan även utvecklas med hjälp av ethos-elementet, då ethos-elementet utreder för hur individer framför resonemang och förändrar sitt agerande och utseende utifrån vilken samhällsgrupp de tilltalar för att således agera trovärdigt (Smith, 2013:178, 179 & 182).

Återkommande för två av våra tre valda scener är Ki-jeongs, dottern i familjen Kim, påhittade persona Jessica. Skapandet av den fabricerade identiteten, Jessica, börjar i scen ett när hennes bror, Ki-woo, tar tillfället i akt vid ett samtal med mamman i familjen Park, Yeon-gyo, om att anlita en bildlärare åt hennes son, Da-song. För att återkoppla detta till Foucault så kan man alltså säga att det som händer i denna scenen är att en kamp om den rådande diskursen pågår. Diskursen som är rådande i den här scenen är en talad kommunikation mellan Ki-woo och Yeon-gyo om att sonen i familjen Park, Da-song, behöver en bildlärare.

Det framgår av scenen att en rådande diskurs redan finns, en diskurs som innebär att familjen Park sedan en lång tid varit och sökt efter en bildlärare till Da-song, för att han ska utvecklas och nå sin fulla potential i konst. Yeon-gyo säger också att de provat flera andra bildlärare men att ingen tidigare har lyckats. Ki-woo fortskrider alltså den rådande diskursen och tar sedan kontroll över den när han föreslår Jessica. Det uppstår aldrig några stora konflikter i den rådande diskursen mellan Ki-woo och Yeon-gyo eftersom Yeon-gyo aldrig har anledning att sätta sig emot Ki-woos argumentation. Hans sätt att tala om Jessica som välutbildad, vällyckad och eftertraktad skapar ett stort behov av hennes tjänster för familjen Park. Han skapar alltså en ny verklighetsuppfattning, där familjen Park behöver Jessica för tjänsten som bildlärare åt Da-song.

Ki-woo beskriver Ki-jeongs persona Jessica som en individ som har goda meriter, är välutbildad och är eftertraktad. Han har alltså en förförståelse för vilka ord och begrepp som tilltalar en annan samhällsklass än deras egen, med bättre ekonomiska och sociala förutsättningar. Anledningen till detta är att han skapar en ny fabricerad identitet för Ki-jeong som är lätt att relatera till för familjen Park då hennes tidigare ekonomiska och sociala förutsättningar verkar stämma överens med deras egna. Han förklarar även i scenen att hon tidigare varit anlitad hos flertalet andra i området och tidigare arbetat med barn. Detta ökar familjen Parks förtroende för hennes tjänster, då familjer tillhörande samma samhällsklass som familjen Park, tidigare har använt sig av henne som bildlärare med lyckade resultat.

I scen två fortskrider alltså Ki-jeong den rådande diskursen om Da-songs psykiska tillstånd och i scen tre konstruerar Ki-taek diskursen om hushållerskans tuberkulos, vilket båda måste åtgärdas på något sätt av familjens Park. Kontexten till scen tre är att pappan i familjen Kim, Ki-taek, konstruerar en diskurs om att hushållerskan har tuberkulos. Han påstår att han har överhört hennes samtal med läkare och visar en handduk med något rött på som han påstår är blod. Konstruerandet och fortskridandet av rådande diskurser via språket är alltså återkommande från familjen Kims sida. Återkopplande till Foucault nämner han alltså att kampen om diskursen och diskurserna emellan är det som skapar verklighetsuppfattningar (1980:131). De skapar och fortskrider alltså diskurser som de sedan kan ta kontroll över och tillåts sedan skapa nya verklighetsuppfattningar för familjen Park.

I scen ett när Ki-woo föreslår Jessica och i scen tre när Ki-taek avslöjar hushållerskans påstådda tuberkulos, uttalar de aldrig fullt ut vad som behöver göras. Kampen om diskursen handlar alltså om att familjen Kim håller sig passiva så att familjen Park tror att de är i total beslutsfattande position, men egentligen är det familjen Kim som är i total kontroll. Informationen leder till beslutet då informationen anses vara så värdefull att den är omöjlig att bortse ifrån för familjen Park. De tar alltså kontroll över den rådande diskursen via språket och skapar nya verklighetsuppfattningar, som innebär att hushållerskan måste avskedas för familjen Parks säkerhet i scen tre och att Jessica är den perfekta kandidaten för rollen som bildlärare åt Da-song i scen ett.

Återkommande är alltså ofta att scenerna porträtterar enskilda diskurser. Foucault nämner kampen diskurserna emellan som något som skapar verklighetsuppfattningar (1980:131). Våra valda scener porträtterar enbart en rådande diskurs och sällan två oeniga sidor i den rådande diskursen med olika utgångspunkt. När familjen Kim argumenterar för något i den rådande diskursen svarar sällan familjen Park med en argumentation för något annat. Alltså argumenterar det egentligen aldrig riktigt emot familjen Kim. När Ki-taek först på ett passivt sätt förklarar vad han har hört och sen visar bevis för hushållerskans tuberkulos är det aldrig så att Yeon-gyo argumenterar emot det i scen tre. Hon tar istället in den informationen hon får och tar med det i beräkningen över huruvida hushållerskan ska avskedas eller ej.

Återkopplande till kunskapsdelen tillåter alltså deras kunskap om normer och värderingar hos en familj med bättre ekonomiska förutsättningar deras användning av lögnar. De konstruerar och fortskrider aldrig rådande diskurser utan att ha en förförståelse för hur lögnar ska ta dem till högre maktpositioner. Lögnar är återkommande och egentligen deras huvudsakliga användningsområde för att konstruera, fortskrida diskurser, kontrollera diskurser och skapa verklighetsuppfattningar. De har en förförståelse för hur lögnerna ska framföras på ett trovärdigt sätt och vilka lögnar som passar in i olika sammanhang.

Konsekvenserna av lögnerna är många, dels att familjen Park får nya verklighetsuppfattningar som innebär att de identifierar familjen Kim som deras nya individuella identiteter och dels att hushållerskan blir sparkad och familjen Kim får allihopa anställningar hos familjen Park. Familjen Park utnyttjas av familjen Kim just för att de ska förbättra sina ekonomiska förutsättningar och få tillträde till en högre samhällsklass. Lögnerna används således för att anpassa deras retorik och framföra deras resonemang utifrån vilken samhällsklass familjen Kim tilltalas av. Följaktligen agerar de trovärdigt utifrån ethos-elementet och ökar således familjens Park trovärdighet för de som aktörer.

Vidare går detta att återkoppla till en av artiklarna vi har under rubriken tidigare forskning. I artikeln *Language, immigration and identity: An analysis of the discourses of the Finn Party* har Marika K Criss skrivit att språket är en nyckelfaktor inom politiken och något som anses vara direkt nödvändigt för att det politiska partiet Sannfinländarna ska sätta sig i en

maktposition (Marika K Criss, 2020). Likt Parasit konstruerar och fortskrider partiet rådande diskurser via sin talförmåga. Sedan tar de kontroll över diskursen genom att tilltala personer som kan relatera till de problem de framför. Genom att använda sig av rätt språk i sina offentliga tal och tala till rätt publik skaffar de sig en starkare maktposition. Det handlar det till största del om att föra en politik som befolkningen vill höra och en politik som den känner ett behov av, vilket kan jämföras med kampen om i diskurserna i filmen Parasit, där det istället handlar om kampen av diskurser som skapar nya verklighetsuppfattningar, för att nå deras mål. Likt parasit så anpassar politikerna sin retorik utifrån vilken samhällsklass de tilltalar. De lägger enligt artikeln oftast fokus på saker som de tror att folk vill höra, och agerar trovärdigt i att de är transparenta, således får publiken bilden av att de vet vem politikern är och vad han står för.

4.2.3 Passivitet

Som tidigare nämnt under teoretiska perspektiv talar Foucault om passivitet som en väsentlig del av maktutövandet, då makt utövas som bäst när den inte behöver utövas, och i frånvaron av konflikter (1983:212ff). Användandet av passivitet som en språklig strategi är även det centralt för familjen Kims trovärdighet som aktörer ska öka då de anpassar sin retorik utifrån vilken samhällsklass de tilltalar (Smith, 2013:178, 179 & 182).

Scen ett påbörjas med att sonen i familjen Kim, Ki-woo, talar med mamman i familjen Park, Yeon-gyo, om hans systers, Ki-jeongs, persona Jessica som han föreslår som bildlärare åt sonen i familjen Park, Da-song. Han skapar, som nämnt under rubriken diskurs, en ny verklighetsuppfattning av Ki-jeong som Jessica för Yeon-gyo och att familjen Park är i behov av Jessicas tjänster. Ki-woo beskriver Jessica som en välutbildad och eftertraktad privatlärare som aldrig misslyckats och även tidigare jobbat hos flera andra familjer i området. Han stärker alltså familjen Parks behov av hennes tjänster och i och med det skiftas styrkeförhållandet i diskursen, det vill säga att familjen Park behöver henne mer än vad hon behöver dem.

Scenen fortsätter sedan med första mötet mellan Ki-jeong och Yeon-gyo där en kortare arbetsintervju genomförs. Genomgående för första mötet är att Ki-jeong håller sig formell och passiv. Hon svarar enbart när hon blir tilltalad och försöker inte på något sätt ta kontroll över diskussionen. Familjen Kims passiva agerande är återkommande i scen tre, där pappan i familjen Kim, Ki-taek använder passivitet för att ge Yeon-gyo större utrymme i diskussionen och således upplever hon att hon har kontroll över diskussionen.

I scen tre lägger Ki-taek enbart fram bevis för att hushållerskan har tuberkulos och agerar passivt för att således inte på något sätt verka avgörande i Yeon-gyos beslutsfattande för om hushållerskan fortsatt ska vara anställd. Han säger aldrig uttryckligen att Yeon-gyo måste sparka hushållerskan, men gör det samtidigt omöjligt att inte göra sig av med henne, efter att han nämnt att han överhört hennes samtal med en läkare och hittat fram en blodig näsduk som hon precis har slängt i papperskorgen. Det passiva agerandet innebär således att familjen Park tror att de är de som tar det avgörande beslutet och att deras beslut inte har något med familjen Kim att göra. I själva verket så har Ki-taek lagt fram orden och bevisen på ett sätt som gör det omöjligt för familjen Park att inte ta beslutet om avskedning.

I den första scenen handlar passiviteten om att Ki-jeong skall undvika att rubba den rådande verklighetsuppfattningen som innebär att hon är Jessica därför vill hon inte på något sätt agera för framfusigt. Hon litar istället tryggt på att den rådande verklighetsuppfattningen om henne som Jessica kommer ge henne arbetet och hon behöver egentligen bara agera i enlighet med den bild Ki-woo har skapat av henne som en professionell och eftertraktad bildlärare. Hade hon agerat för framfusigt hade hon väckt misstankar och även riskerat att skapa konflikter med Yeon-gyo och dessa konflikter hade kunnat ifrågasätta hennes trovärdighet som Jessica och hon hade riskerat att bli avslöjad. Hennes trovärdighet bygger alltså på de rykten Ki-woo sedan tidigare skapat om henne som Jessica. Familjen Park tror alltså att de vet vem hon är och vad hon står för.

Något förändras däremot i scen två där Ki-jeong slutar att vara passiv och börjar istället ta kontroll över diskussionen som pågår i scenen. Tidigt i scenen tydliggörs det att Ki-jeong har haft en påverkan på den orolige Da-song då hans beteende har förändrats efter deras

lektioner. Han bugar artigt innan han lämnar matbordet vilket understryker att Ki-jeong har lyckats tygla honom, något som ingen annan tidigare lärare har. Mamman i familjen Park, Yeon-gyo förklarar för Ki-jeong under första mötet i scen ett att Da-song är en liten kille som har svårt för att sitta still.

Han är således svår att tygla, hans bugande påvisar att Jessica lyckats få kontroll över honom då han helt plötsligt agerar väldigt lugnt och respektfullt. Hennes kontroll över diskussionen fortsätter att visas i två sekvenser av scenen. I den första beordrar hon Yeon-gyo att sätta sig bredvid henne och i den andra sekvensen avvisar hon hushållerskan från diskussionen. Med hjälp av sin persona Jessica kan Ki-jeong styra och leda diskussionen hur hon vill utan att få motstånd eftersom hon, i sin roll som Jessica, besitter kunskap om psykologi som kan förbättra Da-songs mående. Hon har i sin roll som lärare en trovärdighet och kunskap som familjen Park är i behov av och hennes kontrollerande är legitimt för situationen.

Passivitet som en språklig strategi är alltså ett sätt för familjen Kim att öka deras trovärdighet som aktörer. De agerar varken framfusigt eller överdrivet övertygande och framställer sig själva därför inte som något hot mot familjen Park. Eftersom medlemmarna i familjen Kim har rekommenderat varandra och spridit falska rykten behöver de inte heller understryka sin trovärdighet vid första mötet, rykten som handlar om deras nya falska identiteter, akademiska meriter och tidigare arbetserfarenhet. Just rykten och omdömen om aktörer är något som är väsentligt för aktörers trovärdighet enligt ethos-elementet (Smith, 2013:178). Allt understryks också av att de agerar som att de tillhör en liknande samhällsklass som familjen Park.

5. Slutsats och avslutande diskussion

5.1 Slutsats:

En inledande slutsats som kan sägas utifrån vår analys är att filmen underbygger det Foucault säger om att makt inte tillhör en grupp i samhället. Genom familjen Kims kunskap om normer och sammanhang kan de alltså sätta sig i maktposition trots deras fattiga bakgrund. Makt kan enligt filmen alltså utövas genom språket av vilken individ som helst, bara det görs på rätt sätt. Återkommande för filmen är att familjen Kim använder sig av lögn för att kontrollera och således skapa nya verklighetsuppfattningar om deras nya identiteter för

familjen Park, och för vad familjen Park behöver göra för deras egen skull. Deras nya fabricerade identiteter har i grunden en helt annan legitimitet än deras egentliga identiteter. Genom att skapa välplanerade nya identiteter skapar de förutsättningar för en ny verklighetsuppfattning av dem för familjen Park. Denna innebär att familjen Park ser på familjen Kim som individuella individer som alla har bakgrunder som legitimerar deras lämplighet för att få arbete hemma hos familjen Park.

Sammanfattningsvis så är kunskapen om normer och värderingar genomgående väsentligt för familjen Kims möjlighet att påverka familjen Parks beslut. Deras kunskap skapar och tillåter användandet av lögn vilket tillåter dem att skapa en falsk världsbild som gynnar dem ekonomiskt. Vidare är även passivitet en återkommande språklig strategi som används, dels då de har förståelse om att det i vissa situationer är bra att undvika onödigt språkbruk och dels för att minska misstankar.

De språkliga strategierna används för att karaktärerna ska skaffa sig trovärdighet och således styrka sina maktpositioner. Utan användandet av de språkliga strategierna hade inte familjen Kim kunnat infiltrera familjen Park lika effektivt, då en aktör behöver trovärdighet för att omvärlden ska lita på och ta in aktören i sin närhet. De språkliga strategierna är alltså en nyckelfaktor som används av familjen Kim, för att styrka deras maktpositioner gentemot familjen Park.

Vad vi framförallt kan se i filmen är att språkanvändningen har stor betydelse för individers maktposition och förmåga att skapa sig bättre förutsättningar. En slutsats som kan göras är alltså att Foucaults bild av makt är applicerbar utifrån det vi sett i Parasit. Makt är ständigt flytande och tillhör inte en individ eller en social grupp. Det existerar enbart i relationerna mellan individer. Uttrycks makten via språket på rätt sätt kan alla individer ta sig till högre maktpositioner oavsett bakgrund.

5.2 Avslutande diskussion:

Innan uppsatsen trodde vi att vi skulle hitta flera sekvenser i filmens scener som argumenterar för Foucaults maktteori om språkanvändning som centralt för maktutövande. Vilket blev bekräftat av vår analys där vi flertalet gånger såg exempel på sekvenser där maktutövning via språket var tydligt. Skapandet av nya verklighetsuppfattningar var återkommande och det mest centrala för karaktärernas framgång.

Foucault menar att tidigare förutsättningar inte har stor betydelse för maktförhållanden (2002:103f). Därav diskuterar han inte hur klasser, sociala grupper, tidigare förutsättningar eller tidigare relationer påverkar maktförhållanden i relationer. Detta gör det svårt att dra generella kopplingar och slutsatser med hans teori och därmed med vår uppsats. Vi kan helt enkelt endast visa på hur makten visar uttryck i specifika diskussioner utan att egentligen komma fram till några allmänna slutsatser om hela filmer eller utöver den. Därmed är detta något som vi såg som en brist med hans teori som begränsar oss till viss del i vårt arbete.

Vi fann genomgående för analysen flera återkommande språkliga strategier som användes, som kan jämföras med det Foucault skriver om språkanvändning. Viktigt är dock att problematisera att vi kanske följde Foucaults teori lite väl slaviskt. Analysen kan således bli lite väl fyrkantig och begränsa oss i vissa aspekter, då Foucault som central ingång inte låter oss helt och hållet gå utanför hans ramar. I ett större arbete bör man därför ta in fler teorier för att således få en ännu större bild av språkanvändningen i Parasit. Valet av ethos-elementet var relevant, då de gav oss ännu bättre möjlighet för att utreda hur de språkliga strategierna leder till trovärdighet. Vilket förbättrar vår förklaring av scenernas händelser.

6.Referensförteckning:

6.1 Tryckta källor:

Denscombe, Martyn (2014). *The Good Research Guide:For Small-scale Research Projects*.

5. uppl., Maidenhead, Berkshire: McGraw-Hill Education

Dreyfus, Hubert. L. & Rabinow, Paul (1983) *Michel Foucault: beyond structuralism and hermeneutics*. 2. uppl. Chicago: Univ. of Chicago Press

Ekström, Mats & Larsson, Larsåke (2010.) *Metoder i kommunikationsvetenskap*. 2. uppl. Lund: Studentlitteratur

Foucault, Michel (2002). *Sexualitetens historia Bd 1 Viljan att veta*. Ny utg. Göteborg: Daidalos

Foucault, Michel (1980). *Truth and Power*. I *Power/knowledge: selected interviews and other writings 1972-1977*. 1. Amerikanska uppl. New York: Pantheon

Foucault, Michel (1983) *The subject and power*. I Dreyfus, H. L. & Rabinow, P *Michel Foucault: beyond structuralism and hermeneutics*. 2. uppl. Chicago: Univ. of Chicago Press

Gripsrud, Jostein (2011). *Mediekultur – mediesamhälle*. 3 uppl. Bookwell AB, Borgå Finland.

Hall, Stuart (2013). *The spectacle of 'others'*. I Hall, S, Evans, J och Nixon, S (red.). *Representation*. 2. uppl. London: SAGE

Hall, Stuart (2013). *The work of representation*. I Hall, Stuart, Evans, Jessica och Nixon, Sean (2013). *Representation*. 2. uppl. London: SAGE

Hall, Stuart, Evans, Jessica och Nixon, Sean (2013). *Representation*. 2. uppl. London: SAGE

G. Aas, J. Ingeström och P. Nguyen
MKVA22:4 - Institutionen för kommunikation och medier

Ledin, Johanna. och Moberg, Ulla. (2010) *Textanalytisk metod*. I Ekström, M & Larsson, L (2010) *Metoder i kommunikationsvetenskap*. 2. uppl. Lund: Studentlitteratur

Lindgren, Simon (2009). *Populärkultur: teorier, metoder och analyser*. 2. rev. uppl. Stockholm: Liber

Smith. D. Ronald (2013). *Strategic Planning For Public Relations*. 4. Uppl. Routledge. Taylor & Francis.

Östbye, Helge., Knapskog, Karl., Helland, Knut. & Larsen, Leif. Ove. (2003). *Metodbok för medievetenskap*. Malmö: Liber AB

6.2 Digitala källor:

Barber, Laurence (2019) *Killing the host Class and Complacency in Bong Joon-ho's Parasite*. I *Metro* (2019) Sidor: 48-53 Tillgänglig:

<https://eds.a.ebscohost.com/eds/detail/detail?vid=2&sid=d466f1aa-c09f-4dc4-b922-5ba99d24cf82%40sdc-v-sessmgr01&bdata=JnNpdGU9ZWRzLWxpdmUmc2NvcGU9c2l0ZQ%3d%3d#AN=139046939&db=edb> Hämtad 2020-05-19

Bossetta. Michael (2014) *Fighting fire with fire: Mainstream adoption of the populist political style in the 2014 Europe debates between Nich Clegg and Nigel Farage*. *The British Journal of Politics and International Relations*. Vol. 19(4). S. 715-734. The Author(s).

Tillgänglig:https://www.researchgate.net/publication/317989344_Fighting_fire_with_fire_Mainstream_adoption_of_the_populist_political_style_in_the_2014_Europe_debates_between_Nick_Clegg_and_Nigel_Farage Hämtad: 2020-06-08

Criss, Marika K. (2020) *Language, immigration, and identity: An analysis of the discourses of the Finns Party*. Tillgänglig:

<https://eds.b.ebscohost.com/eds/detail/detail?vid=2&sid=abaa64d8-5b62-47be-88d6-753ef8f865cc%40pdc-v-sessmgr06&bdata=JnNpdGU9ZWRzLWxpdmUmc2NvcGU9c2l0ZQ%3d%3d>

G. Aas, J. Ingeström och P. Nguyen
MKVA22:4 - Institutionen för kommunikation och medier

3d#AN=142236324&db=poh Hämtad: 2020-05-19

Dutu, Olga. (2011). *THE ROLE OF THE POLITICAL LANGUAGE IN EXPLAINING THE WORLD*. I *Economics, Management & Financial Markets* (2011) Sidor: 1091-1095

Tillgänglig:<https://eds.b.ebscohost.com/eds/detail/detail?vid=2&sid=7fcd8df1-b3c2-4024-bb04-df9bfa071df0%40pdc-v-sessmgr03&bdata=JnNpdGU9ZWRzLWxpdmUmc2NvcGU9c2l0ZQ%3d%3d#AN=97464401&db=bth> Hämtad: 2020-05-14

Taubin, Amy. (2019) 'A House Divided', *Film Comment*, 55(5), Sidor: 28–31. Tillgänglig:
<https://search-ebscohost-com.ludwig.lub.lu.se/login.aspx?direct=true&db=a9h&AN=138358764&site=eds-live&scope=site> Hämtad: 2020-05-17

Nationalencyklopedin, Språk. Tillgänglig:

<http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/språk>, hämtad: 2020-05-31

Nationalencyklopedin, Retorik. Tillgänglig:

<https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/retorik> hämtad: 2020-06-14

7. Bilagor

7.1 Bilaga 1 - Karaktärsregister:

Kim Ki-taek: pappan i familjen Kim

Kim Chung-sook: mamman i familjen Kim

Kim Ki-jeong: dottern i familjen Kim

Kim Ki-woo: sonen i familjen Kim

Choi Yeon-gyo: mamman i familjen Park

Park Dong-ik: pappan i familjen Park

Park Da-hye: dottern i familjen Park

Park Da-song: sonen i familjen Park

Gook Moon-gwang: hushållerskan hos familjen Park

Yoon: chauffören hos familjen Park

Min-hyuk: kompis till Ki-woo